

[Kai Jensen.]

kommisionen at afslutte sit arbejde på nuværende tidspunkt, sådan at det har været muligt at få fremsat de, jeg kan vist sige, længe ventede principielle ændringer, som vi trænger til i vor skattelovgivning. Men forhåbentlig vil det lykkes i løbet af indeværende år at få skattekommissionens arbejde afsluttet, så at vi, når vi om et års tid skal se på vore skattelove for skatteåret 1950—51, kan få de mere principielle ændringer, som ville være ønskelige.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Edvard Sørensen: Når man ser på den økonomiske udvikling, må man erkende, at vi stadig i Danmark har for stort et forbrug, for ringe opsparring, for ringe investeringsmuligheder — dette i forbindelse med likviditetsvanskeligheder i mange erhverv. Når det er tilfældet, må de nødvendige skatter i betydeligt omfang lægges på forbruget og lempes for indkomstskattens og formueskattens vedkommende. Derudover må det stå klart, at hele det samlede skattetryk må lettes, og at man med vågen interesse må arbejde for besparelser på de offentlige budgetter. Den udvikling, vi er inde i i øjeblikket, da skatterne stiger og disse afleder lønstigning, der igen afføder skatte­stigning, er den onde cirkel, som, hvis den fortsætter, vil blive Danmarks økonomiske ulykke. Der må allerede på indeværende budget kunne gennemføres betydelige besparelser. De sidste tyske flygtninge har nu forladt landet, hvilket økonomisk må betyde en stor lettelse. Den afvikling af restriktionerne, som mit parti ønsker gennemført, vil også betyde ikke uvæsentlige besparelser, men også på en række andre områder måtte besparelser kunne gennemføres. Finanslovsforslaget og sidste års finanslovsforslag sammenlignet med statsregnskabet viser, hvordan det gentager sig år efter år, at der skattemæssigt er et betydeligt overskud i forhold til beregningerne, og derfor mener jeg, at vi ved behandlingen af dette lovforslag i udvalget må bede ministeren om en finansplan, om at få at se, hvordan forholdene virkelig ligger, og om at undersøge, om det ikke er muligt at gennemføre langt betydeligere skattelettelser, end der her er foreslået.

Baggrunden for udformningen af det foreliggende lovforslag skal vel søges i de mange skatteresolutioner, der det sidste års tid er kommet frem. Disse resolutioner har ikke

været uinteressante; de viser, hvor hårdt skattetrykket er i det danske folk. Men når man har rejst spørgsmålet fra den side, man har, ud fra den betragtning, at skattetrykket er blevet uhyre mærkbart, så mærkbart, som tilfældet er i øjeblikket, må man ikke glemme, at hovedårsagen er den, at mange af de økonomiske krav, som gennem tiderne er rejst, er indfriet, og at man nu mærker de økonomiske følger deraf gennem forøget stats- og kommuneskat.

Når man hører kommunisterne tale ude i landet og her i salen, får man den opfattelse, at det, de ønsker, er, at alle indtægter op til 7 000 kr. skulle være skattefrie. Det ville jo også være rart for dem, der har indtægter derunder, men hvis man gik ind på en sådan tankegang, ville følgen være, at kravene til det offentlige ville stige i højere grad. Det er nu engang sådan, at når man selv skal betale for det, man kræver, bliver kravene mere afdæmpede, end når andre skal betale. Den gamle grundregel i Neergaards skattelov af 1922 gik ud på, at alle skal have et mindstemål for at leve, og dette skal være skattefrit, men derudover skal alle betale skat efter evne, den fattige lidt, den rige meget. Det var derfor, vi fik den stigende skala, som vi har den dag i dag. Det kan også udtrykkes således, at ret og pligt må følges ad, også hvad angår at kræve ind og betale skat. Det er et grundlag, som vi efter min opfattelse altid må have for øje på skatte­væsenets område.

Ved det foreliggende lovforslag mener finansministeren, at indkomstskatten kan lempes for de mindre indtægter med ca. hundrede millioner kroner. Finansministeren kan påregne venstres absolutte støtte til nedsættelse af indkomst- og formueskat ligeså langt, som det er muligt at komme med nedsættelser. Dette gælder også nedsættelsen af skatten for de mindre indtægter. Finansministeren giver udtryk for, at det forslag, han fremsætter, vil give betydeligt mindre i samlet indkomstskat, end vi havde i fjor. For at nå frem til dette resultat synes finansministeren mig at udvise en dristighed, som han ikke kan forvente imødekommet. For at nå dette resultat regner finansministeren, så vidt jeg kan se, med at beholde de 35 mill. kr., som den ekstraordinære indkomstskat fra i fjor vil give, og endvidere med den ekstraordinære selskabsskat på 15 mill. kr. Mon det ikke er dristigt at forudsætte, at disse ekstraordinære skatter også vil blive forlænget for indeværende år? Endvidere regner ministeren med et forøget provenu på 50 mill. kr. og endelig med en forøget skat på de store indtægter på 7